

[Hilmar Baunsgaard.]

sine penge. Det er jeg for så vidt enig i, men det princip er jo gennemført i banker og sparekasser, at binder man sine penge, får man en højere rente. Bindingsperioden er kun 6 måneder, og spørgsmålet — som vi vel næppe her kan siges at have de fulde forudsætninger for at kunne bedømme — er altså, om det for bankerne, som jo må anlægge en forretningsmæssig vurdering, er så meget bedre at få pengene bundet i 5 år, at det skulle give en ekstra rentebegunstigelse. Jeg vil advare imod, at vi her i folketinget gør os til dommere i dette spørgsmål.

Men der er jo andre sider af opsparingen, hvor vi jo virkelig har forsøgt fra folketingets side at blande os i folks opsparingsvaner. Vi fik således efterhånden indarbejdet obligationerne i den skattebegunstigede opsparing, men nu blev de altså fjernet sammen med det andet. Vi må vel nok alle kunne blive enige om, at obligationerne stadig har en sådan stilling i det økonomiske klima, at der måske også af hensyn til obligationsmarkedet kunne være et vist behov for at se på, om man kunne finde former, der var mere hensigtsmæssige end dem, vi hidtil har haft, og jeg tror også, de nødvendigvis må være mere hensigtsmæssige end det, forslaget her er udtryk for. Om sådanne kunne findes, ville det radikale venstre på baggrund af den almindelige økonomiske situation se med velvilje derpå, og jeg vil derfor udtrykke håbet om, at vi i skatteudvalget kan få lejlighed til at drøfte disse problemer omkring skattens indflydelse på opsparingen og en eventuel begunstigelses indflydelse på det almindelige økonomiske klima.

Niels Westerby: Vi synes, det er godt, at venstre og de konservative har fremsat dette lovforslag, og vi er ked af den afvisende holdning, som er kommet til udtryk fra både finansministeren og hr. Peter Nielsen. For hr. Aksel Larsens vedkommende kunne man ikke forvente andet end en afvisende holdning over for dette lovforslag.

Det fremgik med al ønskelig tydelighed af statsministerens oplysninger i og i forbindelse med trontalen, at der vel er sket en ganske betydelig stigning i den private

opsparing i Danmark, men på den anden side, at behovet for kapital på grund af de meget stigende investeringer er steget endnu mere. Der er altså et vist svælg imellem opsparingen her i landet på den ene side og investeringernes højde på den anden side, og det er derfor klart, at det er et meget vigtigt formål i den økonomiske politik at fremme den private opsparing som en forudsætning for øgede investeringer i erhvervslivet og samtidig i og for sig også at fremme den offentlige opsparing som forudsætning for, at staten kan foretage en række investeringer i løsningen af vigtige fællesopgaver i samfundet.

Disse ting lyder lidt akademiske og lidt upraktiske, men det er de jo ikke, for det er ting, der går lige ind i den enkelte borgers hverdag. Der er i øjeblikket over 3 pct. ledige, og vi kan se, at en række erhvervsvirksomheder er ved at komme i vanskeligheder, og disse ting hænger naturligvis til en vis grad sammen med, at opsparingen her i landet ikke er tilstrækkelig stor. Vi mener så ganske afgjort, at man må gøre alt, hvad der er muligt, for at fremme den private opsparing. De ordninger, som blev ophævet i sidste folketingssamling af regeringen og socialistisk folkeparti, appellerede ikke kun til folk med højere indtægter. Man har prøvet på at hænge dem ud som en slags velhavterordninger, men det er på ingen måde rigtigt. Ordningerne blev i meget høj grad — ja, for langt det store flertals vedkommende — udnyttet af lønmodtagere, og alle hidtidige statistiske undersøgelser synes at vise, at også folk med meget lave indtægter og indtægter, som må siges at høre til den laveste del af mellemindtægterne og den højeste del af de indtægter, der ligger under mellemindtægterne, i vidt omfang har udnyttet denne ordning. Det har i høj grad været grupper i befolkningen, som ikke på længere sigt kunne overskue deres indtægtsmuligheder, som disponerede år for år, og de havde et egnet middel til at opnå skattebegunstigelse ved at foretage kapitalbinding i et pengeinstitut eller foretage køb af obligationer. På den måde kunne mindre velstående personer faktisk gå ind i en opsparing og få andel i visse skattebegunstigelser som en opmuntring til at gå ind i denne opsparing. Vi foreslog i forrige folketingssamling, at den